

[Hauge.]
den højtærede Undervisningsminister har handlet rigtigt og heller ikke klogt ved at afgøre denne Sag paa egen Haand. Det blev i sidste Rigsdagssamling sagt os, at man vilde sælge Marinehospitalet. Mig bekendt er Marinehospitalet evakueret, men ikke solgt. Militærhospitalet skal indvies paa Lørdag, saa jeg maa formene, at Marinehospitalet staar til Raadighed. Naar man nu ikke har solgt Marinehospitalet, og det har man formentlig ikke — jeg har i hvert Fald ikke hørt noget om det — forekommer det mig, at saa skulde man have undersøgt, i hvert Fald spurgt Rigsdagen, om det ikke var rimeligt at installere Tandlægeskolen ude i dette meget kostbare Hospital, som der maaske slet ikke kan blive Brug for paa anden Maade. Det, man her har gjort, er en Fløthed, som passer daarligt til den store Spar-sommelighed, som Ministeriet ellers søger at give Udtryk for, i hvert Fald i Talen.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Skatterne foranlediget af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremførte paa det konservative Folkepartis Vegne meget stærkt Kravet om, at vi skulde have de direkte Skatter nedsat, og at man skulde have forøgede indirekte Skatter. Ved at høre dette stærke Krav fremført paa det konservative Folkepartis Vegne spurgte jeg mig selv, hvem det da er, der betaler Skatterne. Er det virkelig saaledes, at det er de velhavende Klasser, de, for hvem Formue- og Indkomstskatten maaske skulde være tyngende, der betaler Pengene til Statskassen? Det maatte man formode efter den aggressive Tale paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt.

Men ser man efter paa Budgettet, det foreliggende Finanslovsforslag for 1929—30, maa man, hvis man vil være ædruelig og nøgtern i sine Betragtninger, erkende, at det ingenlunde er de velhavende Klasser, der fortrinsvis betaler Skatterne ind til Staten. De faste Ejendomsskatter giver Staten i alt kun 11½ Mill. Kr. Det er baade rige og fattige, der betaler disse Penge. For Indkomstskattens Vedkommende er der Tale om 61 Mill. Kr., og Formueskatten er paa 30 Mill. Kr. Det er i alt 91 Mill. Kr. Altsaa noget over 100 Mill. Kr. paa de faste Ejendomsskatter og paa Formue- og Indkomstskatten. Men jeg vil holde mig alene til Indkomst- og Formueskatten, thi de faste Ejendomsskatter

udredes ikke fortrinsvis af de velhavende Klasser, man kan vel sige tværtimod; der er for øvrigt ogsaa adskillige ikke-velhavende, der maa betale Skat til Staten, baade i Form af Formueskat og i Form af Indkomstskat.

Men de 91 Mill. Kr. er jo kun en lille Del af de Skattebeløb, der aarligt indkasseres af Staten. De almindelige Toldskatter udgør 89¼ Mill. Kr., den indendlandske Vinafgift ¾, Spiritusskatten 28, Ølskatten 26, Sukkerskatten 7. Skatten paa Tobaksvarer 23, Restaurationsskatten 14½, Chokolade- og Sukkervareskatten 9½ Mill. Kr. I alt udgør Beløbet af disse indirekte Skatter 198 Mill. Kr. Dertil kommer Stempelafgiften m. m. paa 19¼, Gebyrer, Sportler, Kændelser m. v. paa 13¼ Mill. Kr. Om alle disse Beløb, langt over 200 Mill. Kr., gælder det, at de ikke indbetales til Staten med Hensyntagen til, om de paagældende, der indbetaler Beløbene, har Evne til at betale dem eller ej; disse Skatter svares aldeles ikke efter den Evne, vedkommende har til at betale dem. I mange Tilfælde opkræves Skatterne praktisk talt tvangsvis derved, at hvis vedkommende vil have den paagældende Vare, som der er Tale om, og som der ligger Skat paa, saa maa han betale Skatten, ganske uden Hensyn til, om han er Velhaver eller ikke.

Det forekommer mig derfor noget besynderligt, at det fra konservativ Side saa stærkt kræves, at nu skal de direkte Skatter yderligere nedsættes, medens de indirekte Skatter, Vareafgifterne, skal forhøjes. Det er et Krav, der er vendt imod den almindelige Befolkning om, at betale endnu mere ind i Statskassen, det er et Krav, der vil føre til, at de velhavende Klasser kommer til at betale mindre, og den almindelige Befolkning kommer til at betale mere ind i Statskassen. Vi vil vende os imod dette Krav med al den Styrke, vi er i Stand til.

Der er sagt mange Ord til Forsvar for den Skattelettelse, som i sidste Rigsdagssamling blev givet til Formueejerne og til Aktieselskaberne. Jeg forstaar særdeles vel, at det er nødvendigt for de paagældende Partier, der gennemførte denne Skattelettelse, at føre et Forsvar. Det ærede Medlem Hr. Pinholt gav os et Eksempel paa, hvorledes denne Skattnedsættelse virker. Jeg har set andre Eksempler derpaa, der var ikke slet saa flatterende for dem, der gennemførte denne Skattelettelse, som det Eksempel, det ærede Medlem Hr. Pinholt fremførte. Men lad os faa en Redegørelse fra den højtærede Finansminister for, hvorledes